

Р Е Ш Е Н И Е

№ 597

гр.В. Търново, 23.06.2009 год.

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Великотърновският районен съд, четиринадесети състав, в публично заседание на 27.05.2009 год. в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Е.Б.

***, като разгледа докладваното от съдията Б. НАХД № 488 по описа за 2009 г., за да се произнесе, взе предвид следното:

Производство по реда на чл.59 и следващите от ЗАНН.

Съдът е сезиран с жалба от М.С.М. с ЕГН ***** ** „А” - чрез адв. Събин Събев от ВТАК, с която обжалва НП 9840 от 30.01.2009 г. на Началника на РПУ - В.Търново, с което за нарушение на чл. 20 ал. 2 пр.1 от ЗДвП, на основание чл.53 от ЗАНН и чл.179 ал.2 пр.1 от ЗДвП е му наложено административни наказание – глоба в размер на 100 (сто) лева и на основание Наредба № ІЗ-1959 на МВР са му отнети 4 контролни точки. В жалбата си М. излага доводи относно неправилността и незаконосъобразността на издаденото НП, като моли същото да бъде отменено изцяло.

Ответна страна по жалбата РПУ–В. Търново – редовно призована, не се представлява.

Жалбоподателят – М.С.М., редовно призован, не се явява, представлява се от адв. Събин Събев от ВТАК - редовно упълномощен. Същия поддържа жалбата, като излага доводи относно неправилността и незаконосъобразността на НП, като моли същото да бъде отменено.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено следното:

На 30.12.2008 год. около 15.30 часа в гр. В.Търново жалбоподателят е управлявал по ул. „Иван Момчилов” лек автомобил „Ауди Q7” с рег.

№ВТ 4444 ВК, собственост на „И.П.” ЕООД. Автомобила преминавайки през водопроводна шахта, надигнал капака на шахтата, при което този капак ударил задната дясна гума на автомобила и тази гума се спукала. Жалбоподателя спрял на място. Тъй като автомобила бил застрахован, жалбоподателя сам уведомил органите на КАТ да посетят местопроизшествието и да му издадат протокол за ПТП, който впоследствие да представи пред застрахователните органи. На място пристигнал св. К.К. – инспектор група „ПК при РУ на МВР – В.Търново. След като е огледал мястото и отводнителната шахта, К.К., в присъствието на свидетеля Т.В.К., е съставил на жалбоподателя М.М. АУАН № 9840 (бланков № 849367) от 30.12.2008 год., затова, че на 30.12.2008 год. около 15.30 часа в гр. В.Търново, на ул. „Иван Момчилов” и на 30 метра нагоре от дом №26, управлява л.а. „Ауди КУ 7” с рег. № ВТ 4444ВК и поради движение със скорост несъобразена с пътните условия, при преминаване през решетка на пътната канализация, предната гума се повдига и задната се блъска в нея и се спуква, с което водачът допуска ПТП с материални щети. В акта е отразено, че от нарушението са претърпени имуществени вреди – срязана задна дясна гума на автомобила. Като нарушена е посочена разпоредбата на чл. 20 ал. 2 от ЗДвП. АУАН е връчен на жалбоподателя, който го е подписал. В графата за възражения, М. саморъчно е написал следните възражения: „Движех се с 15 км/ч. Дал съм допълнителни писмени обяснения. Лично повиках КАТ заради протокол от ПТП, необходим за застрахователната компания.”.

Въз основа на този АУАН е издадено и обжалваното НП №9840/30.01.2009 год., с което на жалбоподателя М.С.М., за допуснато от него нарушение по чл.20 ал.2 пр.1 от ЗДвП, на основание чл.53 от ЗАНН и чл.179 ал.2 пр.1 от ЗДвП му е наложена глоба в размер на 100 (сто) лева и на основание Наредба № ІЗ – 1959 на МВР са му отнети 4 контролни точки. НП е връчено на М. на 30.03.2009 год. и обжалвано от него в законоустановения срок по реда на чл.59 от ЗАНН.

При така установеното от фактическа страна съдът намери от правна страна следното:

Наказателното постановление е издадено при нарушаване на императивни правни норми - Не е установена безспорно обективната страна на посоченото в наказателното постановление нарушение.

На първо място настоящия състав счита, че описаното в АУАН и впоследствие в НП нарушение на чл.20 ал.2 от ЗДвП **не е доказано по безспорен и категоричен начин, а почива на предположенията на контролния (респективно наказващия) орган.** От доказателствата по делото (показанията на св. К.К. и Т.К. и приложените и приети писмени

доказателства), става ясно, че АУАН е съставен при констатиране на нарушението на база личните възприятия относно признаците на нарушението от страна на полицейския служител К.К.. Настоящия състав счита, че **описаното нарушение „движение с несъобразена скорост” не е установено по безспорен начин, а само въз основа на предположенията на актосъставителя.** Това става ясно от неговите показания пред съда, от които е видно, че той не е убеден, че водачът се е движил с несъобразена скорост и заявява, че този резултат е възможно да се получи и при подаване на газ, в момента в който предната гума е била настъпила решетката. В крайна сметка св. К. заявява, че според него за да излезе решетката, то автомобила трябва да се движил с много висока и несъобразена с пътните условия скорост. Същия обаче не може да обясни в съдебно заседание откъде прави тези изводи, които според съда са нелогични. Тъкмо обратното – с колкото по-висока скорост се премине през едно такова препятствие, толкова по-малка е възможността да се стигне до резултата, който е настъпил действително. Св. К. заявява също така, че ако автомобила се е движил с максимално допустимата скорост от 50 км/час, то това нямало да се случи, но отново не обяснява и не се обосновава как стига до този извод. И най-накрая К. заявява в показанията си, че водача на автомобила (жалбоподателя): „... е извършил нещо, което не е съобразено със ЗДвП, за да се получи това нещо...”, като обосновава този си извод с обстоятелството, че е извършил проверка и е установил, че на това място и за същата решетка не е имало оплаквания за подобно произшествие един месец преди и два месеца след въпросното произшествие. Това обстоятелство според съда, не може да води до категоричния извод, до който е стигнал контролният орган, че жалбоподателят „...е извършил **нещо**, което не е съобразено със ЗДвП...”, за да се стигне до резултата – спукана гума. Т.е. актосъставителя сам заявява пред съда, че не е установил и не е сигурен какво точно се е случило, а описаната в АУАН фактическа обстановка почива само на предположенията му. За да бъде наложено наказание, съгласно ЗАНН и принципите на административното право, **нарушението трябва да бъде установено по безспорен начин.** В случая сме изправени пред едно предположение от страна на актосъставителя и то предположение, противоречащо на правилата на логиката и физиката.

По делото не са представени никакви други доказателства в подкрепа, че М.М. е осъществил както от обективна, така и от субективна страна нарушението на чл.20 ал.2 от ЗДвП, а именно, че се е движил със несъобразена с пътните условия скорост. Установено е по безспорен начин, че металната решетка на уличната канализация се е надигнала и е срязала задната дясна гума на автомобила управляван от жалбоподателят,

но липсват каквито и да е доказателства, че това е станало вследствие на движението на автомобила с несъобразена с пътните условия скорост.

Поради това съдът счита, че не е доказано, че жалбоподателят М.С.М. е осъществил от обективна и субективна страна състава на нарушението по чл.20 ал.2 от ЗДвП – „движение с несъобразена с пътните условия скорост”. След като не е доказано и установено, че жалбоподателят е извършил описаното в АУАН и НП административно нарушение, то съдът счита, че жалбоподателят не следва да носи и административна отговорност и да му бъде налагано административно наказание за такова нарушение, поради което обжалваното НП № 9840/30.01.2009 год. следва да бъде отменено като неправилно.

Не на последно място съдът счита, че при издаването на НП са допуснати и други процесуални нарушения, водещи до отмяна на същото.

Основателен е довода на жалбоподателя изложен в жалбата му, че НП е издадено от несъществуващ в правния свят административно наказващ орган - „Началник на РПУ към ОДП”. След промените в закона за МВР (ЗИД на ЗМВР - ДВ бр. 69/05.08.2008 г.) не съществуват нито Районни полицейски управления - РПУ, нито Областни дирекции на полицията - ОДП. Към датата на издаване на наказателното постановление, с посочения по-горе закон са създадени Областни дирекции на МВР, които са правоприменици на бившите областни дирекции на полицията, съответно на мястото на Районните полицейски управления са създадени Районни управления на МВР, но законът не ги посочва като правоприменици на РПУ. След като по закон няма такъв орган - РПУ, няма как неговият началник да има правото да издава наказателни постановления, а Николай Павлов Терзийски е издал атакуваното наказателно постановление именно в това си качество - „Началник на РПУ”.

Основателен е и довода на жалбоподателя, че преди произнасяне на преписката наказващият орган не е проверил акта с оглед на неговата законосъобразност и обосноваост и не е разследвал спорните обстоятелства, в нарушение на чл. 52 ал.4 от ЗАНН. Наказващия орган е отразил в НП, че е внесено допълнително обяснения от М.М., като същото е разгледано и е взето под внимание. Въпреки това обаче, по делото не бяха представени доказателства дали наказващия орган е извършил разследване на спорните обстоятелства (съгласно разпоредбата на чл.52 ал.4 от ЗАНН) и ако е извършено такова разследване, какви са резултатите от същото, та наказващия орган да стигне до извода, че М. е допуснал и осъществил нарушението по чл.20 ал.2 пр.1 от ЗДвП. Ако пък не е извършено такова разследване, то предвид спорните обстоятелства,

описани в обяснението на жалбоподателя, водят до нарушаване на неговите права, което също е процесуално нарушение, обуславящо отмяната на НП.

Наказателното постановление страда и от вътрешни противоречия, водещи до неговата незаконосъобразност. Същото е издадено на 30 януари 2009 г., като в него е посочено, че към 12 февруари 2009 г. на водача остават 32 контролни точки. От това обстоятелство води до съмнението у съда, че атакуваното наказателно постановление няма валидна дата, което пък е нарушение на чл.57 ал.1 т.2 от ЗАНН.

С оглед на гореизложените съображения съдът счита, че обжалваното наказателно постановление е неправилно и недоказано по безспорен начин и следва да бъде отменено, поради което и на основание чл.63, ал.1 ЗАНН

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ НП № 9840 от 30.01.2009 г. на Началника на РПУ - В.Търново, с на което жалбоподателя М.С.М. с ЕГН *****, за нарушение по чл. 20 ал. 2 пр.1 от ЗДвП, на основание чл.53 от ЗАНН и чл.179 ал.2 пр.1 от ЗДвП е му наложено административни наказание – глоба в размер на 100 (сто) лева и на основание Наредба № ІЗ-1959 на МВР са му отнети 4 контролни точки - като **НЕПРАВИЛНО** и **НЕЗАКОНОСЪОБРАЗНО**.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Великотърновския административен съд в 14 дневен срок от съобщението до страните, че е изготвено и обявено.

РАЙОНЕН СЪДИЯ:

/ Е.Б. /

Решението е влязло в сила.